



**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

507. An dare poſit licentiam Clericis transeundi ad aliam diæcesim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

eam concessionarius exerceat tanquam sedis Apostolica delegatus, quod additum alijs esset superfluum. Dian. loc. cit. nisi forte addita quoque esset particula etiam, utpote qua implicat jurisdictionem quoque ordinariam, ut dictum à nobis supra loc. cit. ex Fagu. Ad secundum dicitur pari modo Capitulum sede vacante non posse cognoscere de causa heres, quod ad exemptos; cum non nisi potestate sibi delegata per c. ad abolendam de Haret. seu tantum tanquam sedis Apostolica delegati hæc faciant Episcopi. neque enim dicendum (ut vult Monet. &c et non recte admittit Dian.) hanc dein facultatem, seu jurisdictionem tam Episcopis, quam Capitulo sede vacante concessam ut ordinariam: quippe sine ulla amplius mentione facta de autoritate Apostolica, seu ut procedant tanquam sedis Apostolica delegati per Clem. 1. de Haret. non fiat ulla mentio exemptorum. Ad tertium dicitur, quod loco confirmationis additur; dicendum, quod licet Episcopi habeant illam facultatem visitandi exemptos à jure communi, habeant tamen eam à canone non tanquam ordinariam, sed ut delegatis. Dian. loc. cit. nam tam à jure communi, seu canone, quam Concilio concedi potest jurisdictione delegata, & non omnis jurisdictione concessa à jure communi est hoc ipso statim ordinaria. Ad quartum, nimis ratione consentaneum non sit, adeo que intentio Concilii non fuerit, ut moniales exenti pta toto tempore sedis vacantis careant gubernatore, nec habeant, ad quem recurront, & à quod si necessarium, visitentur. dicendum, quod ingrue necessitate, qua dilationem, aut recursum ad sedem Apostolicam non patiatur, posse tam quod ad exemptos tam in negotio visitationis quam alio, de quo agitur, procedi à Capitulo sede vacante, pro ut sententiam hanc negativam limitant Cuchus. l. 2. institut. major. & alii apud Dianam loc. cit. & quidem jurisdictione ordinaria; quippe in casibus urgentis necessitatis intrat jurisdictione ordinaria Capituli, non secus ac ea intrat & ex ea procedere posset Episcopus, licet nullam potestatem delegatan haberet. Dian. qui etiam in fine cit. resolut. 14 ex Baunio addit, admonendum à Vicario Capituli Papam de re integra, & si intra semestre à literis ad eum datis malo non lucetur, tum videri, honestam rationem habere Capitulum animadvertisse in fontes. quod si (quod ut ait, existimat verius) facere id non potest, res videatur committenda Deo, aut ad novi Episcopi adventum remittenda.

Questio 504. An igitur possit Capitulum sede vacante concedere monialibus exemptis, & Papa immediate subjectis licentiam exequendi monasterio in casu urgentis necessitatis?

R Esp. si lubet inhærente jam immediatè ante traditis, posse id Capitulum sede vacante, ubi necessitas est gravis, qua recursum ad Papam non patitur, si enim id in eo casu potest Episcopus, non tam potestate & jurisdictione delegata quam ordinaria (qua, ut dictum paulò ancè, intrat in casu urgentis necessitatis) poterit id ipsum Capitulum, utpote in quod transit potestas Episcopi ordinaria. Ita tenet Dian. loc. cit. resolut. 14. citans Tho. Sanch. tom. 2. sum. 1. 6. c. 15. n. 30. & addens rationem, quia monasteria hæc non debent esse absque Prælato, ad quem in casu necessitatis confugiant. Quomo-

do vero id sequatur ex dictis, & cum illis cohereat, quod ibidem quoque ex Sanchez ait Diana: posse Capitulum sede vacante concedere licentiam monialibus egrediendi monasterio in casibus permisso in Bulla Pii V. quæ incipit: *Decori & honestati, quamvis id pertineat ad Episcopum tanquam sedis Apostolica delegatum, id inquam, non video; cum quæ delegata tantum sunt jurisdictionis, ab Episcopo ad Capitulum non transcant juxta dicta ab ipso Diana. quest. præced.* Multo minus subsistit & dictis convenit, quod tradit Baunius. *theol. mor. tom. 1. tract. 11. q. 24.* apud Dianam loc. cit. resol. 39. nempe posse Capitulum sede vacante monialibus immediata subiectis Papæ dare licentiam egrediendi claustru ex causa quæ Vicarius Episcopi tandem cum eo jurisdictionem habet: at Episcopo competit jurisdictione delegata in moniales exemptas quod ad egressum è claustro juxta Trident. *eff. 25. de regular. c. 9.* & Capitulum sede vacante vices agit Episcopi mortui: ergo hæc ab eo sede vacante facultatem egrediendi domo ex causa impetrare poterunt, cum esse non debeant sine Prælato, ad quam confugiant. hæc inquam non coherent cum dictis quest. præced. ex parte tenentium sententiam negativam, nam juxta ibi dicta, et si Capitulum suo modo dicatur Vicarius Episcopi, non tamen in illud transeunt, quæ ex pura delegata facultate, & jurisdictione potuit. Proinde & ipse Diana cit. resol. 39. rejecta hac Baunii doctrinâ concludit: sed hæc opinio non est admittenda stantibus declarationibus S. Congregationis.

Questio 505. An Capitulum sede vacante dare possit licentiam ingrediendi monasteria monialium?

R Esp. Affirmative, Dianas loc. cit. resol. 49. citans Pellizar. tract. de monial. *eff. 5. n. 148.* ubi ex Suarez probat, sub nomine Episcopi in verbis Concilii *eff. 25. c. 5. de regular.* (ubi id concedit Episcopis) venire etiam Capitulum sede vacante, & consequenter Vicarium Episcopalem; cum succedat in ordinaria jurisdictione Episcopali.

Questio 506. An Capitulum sede vacante dare possit licentiam novitiis, ut disponant de bonis temporalibus?

R Esp. Potest Capitulum sede vacante dare licentiam, ut novitiis intra duos menses ante professionem disponant de temporalibus suis bonis juxta Trident. *eff. 25. de regular. c. 16.* potest enim id Episcopus jure ordinario Capitulum autem succedit in omnem jurisdictionem ordinariam Episcopi. Barbol. *juri eccl. l. 1. c. 32. n. 90.* citans Sanch. in Decalog. *tom. 2. l. 7. c. 5. n. 68.* Item Dian. p. 8. tr. 4. resol. 53.

Questio 507. An Capitulum sede vacante dare possit licentiam clericis beneficiatis transeundi ad aliam diæcesm. v.g. dum eligerentur ad dignitatem, vel obtinerent beneficium alterius diæcess?

R Esp. Non convenire AA. nam primò negavit tenet Fagu. in c. his que, de major. & obed. n. 59. ubi: licentiam transeundi ad aliam eccliam Capitulum clericis impetriri non potest sede vacante. citat pro

pro hoc c. presbyteri. dist. 24. c. Fraternitatem. dist. 71. gl. ult. in c. cum olim. de major. & obedient. & ibi Host. n. 1. Butrio n. 16. & alios communiter. Item tenent illam Cuchus. instit. major. l. 3. tit. 9. n. 75. apudian. loc. cit. resol. 20. Archid. in c. sis. cui. de elect. in 6. apud Azor. inst. mor. p. 2. l. 3. c. 37. q. 12. Fundamentum hujus sententia est; quod sicut Capitulum sede vacante alienare nequeat bona, & res ecclesiæ, ita nec personas; translatio autem talis beneficiati ad diœcsem aliam sit quædam alienatio. Quinimo multo mihi alienare hac ratione possit personas; quia major, ut inquit Fagn. citans c. præcipimus. 12. q. 1. est alienatio personarum, quam rerum.

2. Affirmant tenent cum Abb. in c. cum olim. n. 2. Azor. loc. cit. ubi etiam dicit probabiliorem. Molin. de Just. tom. 6. tract. 5. d. 11. n. 14. ubi ad Capitulum sede vacante transiit jurisdictio concedendi facultatem transeundi ad dignitatem ecclesiasticam in aliam diœcsem, & omnino transeundi ecclesiasticum in alienam diœcsem, sicut Episcopo eadem jurisdictio competit. Pith. ad rit. de major. & obed. n. 51. ubi potest Capitulum sede vacante non tantum confitmare electionem Abbatis, aut similis Prælati, aut eam infirmare; sed & dare licentiam Abbatii, similique Prælato transeundi ad prælaturam alterius diœcesis &c. Item Diaz. loc. cit. citans insuper Jo. And. & Jo. Monach. in c. si Abbatem. de elect. in 6. Pavin. de potest. capit. p. 1. q. 8. Borgas. de irregular. p. 3. tit. utrum aliquo tempore Capitulum dispensare possit. Fundamentum hujus sententia est; quod datum hujus licentia sit actus jurisdictionis, ut Azor citans c. si religioso de elect. in 6. & hac potestas danni hanc licentiam spectet ad ordinariam Episcopi jurisdictionem, ut Pith. neque hac translatio, seu transitio ecclesiastici ad alienam diœcsem sit propriæ alienatio rerum Episcopatus, quam sola prohibetur Capitulo sede vacante; cum non ita in alienatione illa clerici præjudiceretur Episcopo, sicut ei præjudicatur in alienatione bonorum Episcopatus, ut patet. Dian. Pith. Molin. ll. cit. ut & ipsum inde confirmatur, quod res Ecclesiæ nequeat alienari sine solemnitate, ista autem licentia detur sine solemnitate. Et translato Prælato aliud continuo succedit (idem est de beneficiato alio, dum in hujus beneficium vacans mox aliud sufficitur) non verò in locum retum, & bonorum alienatorum succedunt res alia seu bona, Pith. loc. cit.

3. Atque ex his jam etiam rectè inferri videtur contra Fagn. in c. significasti. de off. Archid. n. 3. inhærentem dicto fundamento, nempe quod & hac sit alienatio; posse Capitulum sede vacante concedere literas dimissorias (non quidem ad ordines suscipiendos, de quo inferius) sed quas formatas vocant, de quibus notatur in c. 1. & 2. de cler. peregrinant. & quarum formula edita à Concilio Nicæno ponitur in c. 1. dist. 73. quibus clero peregrinatu redditus testimonium de vita, & ordinibus illius, isque in hunc finem à potestate Episcopi sui absolvitur: non enim illa dimissio concilia peregrinandi gratiam magis est alienatio, quam dimissio, & absolutione beneficiari è potestate Episcopi sui in ordine, ut in diœcesi alia ad prælaturam, aut beneficium assumatur.

**

Quæstio 508. An Capitulum sede vacante convocare & celebrare possit synodus?

1. R Esp. synodus diœcesanam sede vacante à Capitulo cogi, & haberi posse simpliciter asserit Gare. de benef. p. 9. c. 2. n. 64. Idem assertunt Pavin. de potest. Capit. sed. vac. p. 1. q. 7. n. 3. Bottæus de synodo Episc. p. 1. q. 6. n. 40. apud Laym. in c. cum olim. de major. & obed. n. 13. verum synodus hanc sede vacante congregari non debere, si paulo post Episcopus eligendus, aut instituendus speretur; secus esse, si ledes diu vacatura sit, ut propter captivitatem Episcopi ab hostibus; vel si ob aliam ingruentem necessitatem res moram, aut dilatationem non patiatur Laym. loc. cit. & ex eo Pirh. loc. cit. n. 50. Fundamentum horum posteriorum AA. est, quod celebrare synodus sit inter valde arduus, quæ utpote secundum consuetudinem ecclesiæ solis Prælati, seu capitibus ecclesiæ competrere censentur, Capitulum sede vacante expeditre nequit, nisi necessitate cogente. Idem ferè tenet Lotter. de re benef. l. 2. q. 31. & n. 80. ubi: ego verò, quemadmodum non dubito, potestatem cogendi synodus esse de lege jurisdictionis, quod etiam ostendit l. 1. q. 21. n. 79. ita valde vereor, nec nihilominus simpliciter sit transmissibilis ad Capitulum; constatque hujusmodi non transferri ad Capitulum. Tamen id intelligo, si velit indicere synodus ad effectum non solum exigendi consecutiva jura episcopalia, vel etiam ad effectum decernendi, & statuendi generaliter & universaliter super statu ecclesiæ, & cleri. Secus verò, si ob imminentem aliquem casum necessitatis velit huic providere, ut in simili dicatur, de facultate statuendi, quæ licet sit meri imperii, & incommunicabilis, ut probavimus cit. q. 21. n. 87. nihilominus eadem transit in Capitulum respectu singulæ casus, cui aliter necessariò provideri nequeat, ut opiniones contrarias conciliando concludunt Gemin. in c. 1. dist. 18. col. penult. Præpos. ibidem col. penult. Atque ita quotiescumque occurreret casus vacationis Parochialis sede episcopali vacante, si supponatur lapsus annus, a quo celebrata est synodus, & in facta deputatione Examinatorum, aut ex illis adhuc tot non superfunt, qui possint in prædicto numero examini interesse; quia in hoc casu est, quod impetratur Capitulo, si illico non curaverit convocari synodus ex hac præcisa causa deputandi novos Examidores &c. ita ille.

2. Verum non video, cur non pari modo de cōgenda per Capitulum synodo, quam de instituenda per illud visitacione sit loquendum; cum & visitare sit interardua, ut expressè Laym. & Pith. ll. cit. nec cogere synodus minus sit de lege jurisdictionis, quam visitare, urgeatque pariter lex diœcesana, & Conciliæ, synodus episcopalem cōgredi singulis annis quam visitandi: ac proinde dici queat, posse & teneri Capitulum cogere synodus, quoties id potest, & teneatur Episcopus, nempe singulis annis, ubi per plures annos duraverit vacantia, vel quasi vacantia (v. g. Episcopo ducto in captivitatem) sedis, nisi forte non multum post elapsum ab ultima synodo annum speretur successurus novus Episcopus. Et sic absolute tradit Ven. trigr. tom. 2. annos. 15. §. 2. n. 49. hisce expressis: synodus diœcesanam quotannis Capitulum per iuum Vicarium sede vacante potest celebrare, & convocare, pro quo citat. Gavan, in Enchirid. Episc. v. synodus diœcesana n. 2. Imò subdit Ven. trigr. potest in ipsa synodo